

Cuban Työläisten Kohtalo

Vasta sitten tässä maassa vieraili Cuban nykyinen presidentti. Häntä kestittiin loistavasti ja ylistettiin "suurena valtiomiehenä" sekä "jalona patrioottina." Niin, jalo patriootti hän onkin, mikäli amerikkalaisten kapitalistien "maallisten oikeuksien" puolustaminen on kysymyksessä. Ja "suuri valtiomies" myös hän on niitten joukossa, jotka diktaattoreita ja lahtareita jumaloivat.

Cuban työläiset ovat saaneet vuodattaa runsaasti vertansa sen jälkeen kun nykyinen "liberaalinen" presidentti astui virkaansa, mikä tapahtui toukuussa, 1925. Niihin aikoihin Cubassa oli toiminnassa 124 eri työväenjärjestöä, ne melkein kaikki kuuluu Cuban Työväenliittoon. Nyt nämä järjestöt ovat joko kokonaan hävinneitä tai sitten ahdistettu salaisiksi yhdistyksiksi, jotka eivät tällä kertaa voi juuri ollenkaan toimia.

Presidentti Gerardo Machado, "tasavaltaisen" Cuban verinen diktaattori, antoi lausunnon melkein heti sen jälkeen kun pääsi virkaansa, että "hän kyllä hävittää anarkistiset työväenjärjestöt." Ja tässä työssään hän onkin onnistunut jotakuinkin täydellisesti. Tietenkin vain väliaikaisesti, sillä eihän työväenliikettä voida ainaiseksi hävittää ennenkuin hävitetään tai poistetaan ne syyt, jotka vaikuttavat työväenliikkeen heräämiseen. Näitä syytä Cubasta ei ole poistettu sen paremmin kuin muistakaan maista. Päinvastoin ne yhä vain kiristyvät.

Tuskin kukaan voi varmuudella lausua kuinka monta työläistä Cubassa on murhattu sen jälkeen kun nykyinen presidentti, amerikkalaisten kapitalistien täydellinen tulsu, pääsi virkaansa. Jotkut arvioivat, että vähintään neljään sataan nousee murhattujen lukumäärä. Paljona tätä summaa ei sulkaan voida pitää, kun vain tehdään johtopäätökset niitten tapausten perusteella, joista ollaan varmoja.

Yksistään sellaisiakin työläisiä, jotka ovat toimineet työväenjärjestöjen virkailijoina ja vakituksina toimihenkilöinä, tiedetään murhatun yli sadan. Ja sitten varsinaisia työläisiä. Eräässäkin tapauksessa surmattiin kuusikymmentä kasvimaatyöläistä samalla kertaa. Rautatietyöläisiä tiedetään kadonneen salaperäisellä tavalla yli kahden sadan. Samalla kun nämä työläiset ovat "kadonneet" heille kuuluvat palkat ovat "hukkaantuneet," nämä vaih-

dellen viidestä dollarista aina kolmeenkymmeneen saakka. Tämä toteaa, että samalla kun työläisiä murhataan, harjoitetaan suoranaista rosvoamista.

Minkäänlaisia numeroita ei voida esittää siitä kuinka paljon on pidätetty vankiloihin ja karkoitettu maasta viimeiseksi kuluneiden kahden vuoden aikana. Mutta epäilemättä voidaan sanoa, että satoihin nousee numerot näissäkin tapauksissa.

Murhien toimeenpanijoina toimivat palkatut pysyehurtat tai sitten hallituksen palveluksessa olevat pyövelit. Useissa tapauksissa, mahdollisesti useimmissa, surmattavaksi "valituista" ei ollenkaan vangita tai jos vangitaan, niin mestaus toimitetaan ilman minkäänlaista oikeuden käyntiä. Monet työläiset ovat menettäneet henkensä työssä ollessaan, salaperäisen ampujan pyssyn kuulun lävistämänä. Eräässäkin tapauksessa ammuttiin yksi rautatietyöläisten järjestön toimitsija, kun hän yhden rautatieaseman ravintolasta palasi junaan, jonka kuljettajana hän työskenteli. Murhaajaa luonnollisesti "ei saatu" kiinni tässä tapauksessa sen paremmin kuin muissakaan. Yksi työläisten keskuudessa tunnettu järjestynyt työläinen ammuttiin kun hän poistui teatterista, kantaen lasta sylissään. Ja eräs työväenjärjestön virkailija ammuttiin kun hän pistäytyi rohdoskauppaan hakemaan lääketta pojalleen.

Nämä edellä mainitut tapaukset ovat omiansa kuvaamaan terrorismia, mikä vallitsee Cubassa. Yksi Havanassa ilmestyvä sanomalehti kirjoitti kerran: "Hänen ylhäisyytensä, kuolema, hallitsee tällä kertaa. Maamme sinitaivas on muuttunut todelliseksi tragediaksi, murhenäytelmäksi, jossa ei ole kamppailua ihanteista eikä aatteista, vaan sen sijaan siinä esiintyy inho, petturuus, epärehellisyys ja rikoksellisuus, joita tehdään ja harjoitetaan öiden pimeyksissä." Tämän lausunnon kun lehti uskalsi antaa, niin se lakkautehtiin hallituksen toimesta heti sen jälkeen.

Juuri ennen kun Cuban nykyinen presidentti lähti vierailumatkalle Yhdysvaltoihin, hän sai maansa kongressin hyväksymään lain, jonka mukaan presidentin ja kongressimiesten virkakaudet jatketaan vuoteen 1932 saakka. Näin poistettiin yhdet yleiset vaalit. Tämä laki kun tuli hyväksytyksi, niin Cuban presidentin täytyi rientää tervehtimään isäntiään, Wall kadun kapitalisteja. Nämä laittoivat

presidentti Machadon kunniaksi suuret kemut, joitten yhteydessä pitämässään puheessa hän, Machadon, kertoi "suurista mahdollisuuksista" Cubassa ja kehoitti Wall kadun kapitalisteja sijoittamaan entistä enempi pääomiaan Cubaan, jossa "löytyy runsaasti uskollisia työläisiä," halpaa työvoimaa, ja "jumalaa pelkääväistä kansaa." Eräs amerikalainen kapitalisti lausui toivomuksen, että "Machadon tapaisen miehen pitäisi saada olla ikänsä loppuun saakka Cuban presidenttinä."

Cuba tunnetaan hyvin luonnonrikkauksiensa puolesta. Maa on hyvin viljavaa. Ja ilmasto siellä on terveellistä ja kaunista. Havana, Cuban pääkaupunki, onkin muodostunut amerikalaisen loiseläjäin yhdeksi huomatuimmaksi mässäyspaikaksi. Sitä pilanimellä sanotaan "Amerikan Monte Carloksi," johtuen nimitys siellä olevien peliluolien, kämppläyspaikkojen vuoksi. Havanan kadut ovat kauniit ja ne pidetään puhtaina. Kaupungissa löytyy runsaasti kaikenlaisia huvittelupaikkoja, jotka tarjoavat nautintoita ja hauskuutta niille, jotka voivat maksaa.

Mutta Havanan kaupungin hienous ja loisto on vain naamari, jonka takana rehottaa äärimmäinen sorto ja kurjuus. Työläisten elämää ja kohtaloa jos vieras haluaa tutkia, niin hänen täytyy salaa hiipiä työläisten komeroihin ja kellareihin. Julkissa paikoissa jos ken tahansa alkaa puhumaan työläisten elämästä ja kohtalosta, niin se välttämättömästi tarkoittaa kuolemaa jonkun salaperäisen nuuskijan tai murhamiehen kautta.

Latinalais-amerikalaisen työväenliiton kirjuri joku aika sitten vieraili Cubassa. Hän matkusti hyvinvoipana herrasmiehenä, keppi ja kuvauskone mukana, kuten ainakin huvimatkailija. Hänen antamien selostusten kautta amerikalaisetkin työläisten lehdet saivat jossain määrin todellisia tietoja Cuban työläisten kohtalosta.

Cuban työläisten kohtalosta voimme pitää ame-



"Cuban työläisten vapaus."

rikalaiset kapitalistit täysin syyllisinä. Ne omistavat jokseenkin kaikki siellä löytyvät tuotantolaitokset, yksinpä kunnallisetkin laitokset. Amerikalaisen teollisuuskapitalistien menettelytavat edustavat mitä räikeintä sortoa ja riistoa. Yhdysvaltain hallitus ja porvarillinen sanomisto sitä vastoin puhuu "kansanvaltaisuudesta" tavallista runsaammin. Sillä tahdotaan peittää kaikki se vehkeily ja rikoksellisuus, mitä harjoitetaan sellaisissa maissa, jotka eivät kykene aseellisesti itseään puolustamaan.

Voimia

75 kilogrammametriksi laskettuna hyöryhevosvoima on hiukan suurempi tavallista hevosvoimaa — ja koska tämä on 7 kertaa ihmistä voimakkaampi, saattaa sanoa, että yksi hevosvoima vastaa 8 á 10 ihmisen voimaa. Mutta koska tämä voima saattaa olla toimessa keskeytyttä, kun taas ihminen tai hevosvoima ei jaksa toimia kuin 10 á 12 tuntia päivässä, saattaa sanoa, että yksi keskeytyttä toimivan koneen hevosvoima (esim. valtameren höyrylaivassa) suorittaa työn, joka vastaa 20 ihmisen työtä.

